

Paa andre omfangsrige Rette's Gebeter vil en ligefrem Indlemmelse under den kongerigste Lovgivning være saa naturlig, fordi de for Tiden bestaaende Afgifter ere forsvindende, saa ønskelig, fordi Befolkningen i de paagjældende Districter derved deelagtiggjøres i anerkjendte Gøder, og saa nødvendig for Tilveiebringelsen af den fornødne Genhed i Lovenes hele System, at enhver Opsættelse vilde være ubetimelig. Herved ubelukkig ikke Overgangsbestemmelser, sigtende til at opretholde det Bestaaendes Interesser og til at imødekomme berettigede Ønsker hos Befolkningen. Ivertimod bør der levnes Regjeringen en kort Frist til at forbedre og Myndighed til at anordne det Fornødne i disse Henseender.

I Henhold til disse Overveielser samt i Overbeviisningen om, at det for Civil- og Criminalprocessens Vedkommende vil være ligefrem ugjørligt at forsøge at indslaae nogen anden Vej end den, at vælge mellem den slesvigiske og den kongerigste Proceslovgivning som Heelheder, foreslaaer Udvalget, at bringe den paagjældende kongerigste Lovgivning til Anvendelse i saa nær en Fremtid som muligt, naar der skal levnes Administrationen fornøden Tid til at holde Alt paa rede Haand (Forligelses-commissioner, Retternes Organisation og Besættelse med kvalificerede Personligheder, Sagførere m. B.).

Førenden den kongerigste Straffelovgivning i videste Omfang foreslaae vi endvidere — tildeels af praktiske Hensigtsmæssighedshensyn — at lade Politilovgivningen og Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Børnepligten, træde i Kraft i de tidligere slesvigiske Districter med den samme korte Tidsfrist. Hvad særligen den kongerigste Lovgivning om Forbrudelser og Straffe angaaer, kunde det synes forhastet, at ville oversføre Kongeriget af anerkjendte Mangler lidende Strafferet paa de indlemmede Districter, navnlig i et Dieblif, hvor der næres en berettiget Forventning om at see en ny Straffelov afløse den gjældende Ret. Imod denne Betænkelse stiller sig imidlertid den Betragtning, at den i Slesvig gjældende Strafferet i sin Heelhed staaer tilbage endog for Kongeriget's nugjældende Ret, hvortil kommer,

at en tilføjet Bestemmelse om, at der skal tages Hensyn til den tidligere slesvigiske Strafferet, naar et mildere Resultat deraf vil blive Følgen, vil være istand til at sjerne enhver Betænkelse.

At oversføre Kongeriget's Børnepligtslov af 2den Marts 1861 paa de indlemmede Districter med saa kort et Varfel, som af Udvalget er foreslaaet, kunde maaskee forekomme misligt navnlig i Forhold til Grøboerne, der maae antages hovedsageligen at have hørt til Sølimitdistricterne. Udvalget maa imidlertid antage, at der allerede ad administrativt Veil vil blive sørget for, at der i Overtagelsestiden tages alt fornødent Hensyn til disse særegne ærøiske Forhold, og hvad navnlig angaaer § 53 i Loven af 2den Marts 1861, antager Udvalget det for en Selvfølge, at denne Paragraph, naar Loven udvides til at omfatte de forhen slesvigiske Districter, maa og vil blive forstaaet saaledes, at den samme Frihed for Udskrivning til Hæren, som denne Paragraph har forbeholdt de i Sprullen anførte Børnepligtige, der have opnaaet 18 Aars Alderen, ansees at tilkomme de i de tidligere slesvigiske Spruller anførte Børnepligtige, som have opnaaet 18 Aars Alderen paa den Dag, fra hvilken Loven af 2den Marts 1861 træder i Kraft i de tidligere slesvigiske Districter. Ved en saadan Anvendelse af Loven opnaaes det, at de tidligere slesvigiske Søværnepligtige komme under lige Raar med de kongerigste Søværnepligtige, der i sin Tid kom ind under bemeldte Lov.

I en følgende Paragraph af et almindeligere Indhold foreslaae vi at nævne de øvrige omfattende Dele af Lovgivningen, der, som ovenfor antydet, vel formenes at burde og kunne i deres Heelhed udvides til de oftnævnte Districter, men, hvor dog enkelte i Hensynet til det hidtil Bestaaende grundede Væmpelser og Overgangsbestemmelser muligen turde være fornødne. Udvalget antager, at den naturligste Fremgangsmaade i saa Henseende er den, at bemyndige Regjeringen til, efter at have forberedt det Fornødne, blandt Andet ved at indhente Oplysninger om, hvad der maa antages at være Befolkningens Ønske, ved kongelig Anordning at udvide de paagjældende kongerigste Love til de indlemmede Districter.